

Kako gremo v času epidemije k sveti maši: 14 korakov

Navodila je napisal Janez Kobal, župnik v Izoli

Situacija ki jo doživljate s sveto mašo prek ekrana ali aparata, je razumljivo precej posebna. Ko se slišimo po telefonu ali se vidimo v primerni varni razdalji si povemo, da se pograšamo. Mene spominja na leto 1984 ko devet mesecev nisem vstopil v cerkev in sploh nisem bil pri maši, pa je moje krščanstvo preživelo. Takrat sem bil pri vojaki. Pravilo je bilo, da Jugoslavija ima svobodo veroizpovedi. Drugo pravilo pa da vojaška obleka ne sme v cerkev. Tretje, da v času služenja vojske 15 mesecev ne smeš obleči civilne obleke. Vsekakor, ko sem se po devetih mesecih prišvercal v cerkev v Tvrđi v Osijeku na kor, sem jokal kot dež... Naša situacija ni tako kritična, saj imamo veliko možnosti biti pri sveti maši. Kako torej gremo k maši po televiziji, radiju ali na medmrežju.

1. Na sveto mašo se pripravimo. Pogledamo ponudbe in se odločimo, katero sveto mašo bomo obiskali. Da nas med mašo ne bo motila kuhinja ali druge zadeve.
2. Uro pred sveto mašo se postimo, zato da bi lahko prejeli duhovno obhajilo.
3. Se mašno oblečemo. Ne moreš k maši v pidžami ali v trenerki.
4. Za družino pripravimo stole, ker to ni gledanje katerekoli oddaje, ampak je maša.
5. Se pokrižamo z blagoslovljeno vodo. Če nimamo kar z navadno vodo, da se spomnimo krsta.
6. Ko je čas za stanje, stojimo, sedimo in klečimo, kadar je treba.
7. Kar govori ljudstvo skupaj glasno odgovarjamo.
8. Poberemo miloščino. Po koncu epidemije bodo mnogi v stiskah in se bomo odločili komu bomo dali darove naše mašne nabirke. Božji dar kliče k temu da tudi sami darujemo.
9. Ministranti lahko ministrirajo vsaj z zvonjenjem, če je pri hiši kakšen zvonček.
10. V družini si podamo roke pred obhajilom
11. Duhovno obhajilo lahko pospremimo z zahvalami, ki jih izrečemo na glas
12. Pri blagoslovu sprejmemo blagoslov z glasnim »amen«.
13. Spremljamo zaključno pesem in še sami kaj zapojemo.
14. Po maši posedimo ob družinski mizi, popijemo kaj vsečnega, pojemo kaj vitaminov ali sladkega. Si povemo kaj nam je bilo všeč. Kaj bomo za Jezusa storili v življenju. Naredimo selfi, nekaj narišemo ali napišemo. Pošljemo župniku sporočilce (lahko selfi) in ali SMS tistim s katerimi navadno poklepetamo pred cerkvijo.

Potem se lahko spet preoblečemo v domače cunje.